

formentlig forsvarlig. Naar man har foretaget den Ændring i det nugældende System, at man har taget et stort Omraade af den hidtidige Fattighjælp bort fra denne og betragtet den som Fattighjælp uden Retsvirkninger, har det været for med Hensyn til paagældende Trangstilfælde at borttage det odiøse, der hidtil har klæbet ved Modtagelsen af Fattighjælp, og dermed undgaa at forringe Modtagerens Selvfølelse og Selvopholdelsesdrift. Men denne Hensyntagen vil der ikke være Grund til at vise de Personer, der er kommet saa langt ud, at de maa hjælpes med Fattighjælp og næppe har megen Selvfølelse tilbage.

- 4) Der kan nedlægges Forbud imod, at vedkommende fattigunderstøttede gifter sig.

Efter § 19 i Lov af 30. Juni 1922 om Ægteskabs Indgaaelse og Ophævelse maa en Mand, der er under vedvarende Fattigforsørgelse, ikke indgaa Ægteskab uden Samtykke fra sin Forsørgelseskommune. Med Nyordningen bortfalder denne Regel. Dette er ikke blot begrundet i den almindelige Bestræbelse for at indskrænke Retsvirkningen af at modtage offentlig Hjælp, men ogsaa i, at det overhovedet ikke findes rationelt at have en almindelig Regel af denne Art. Vel kan der anføres Hensyn, der kan tale for at lægge Personer, der udelukkende eller saa godt som udelukkende opretholder Livet ved offentlig Hjælp, Hindringer i Vejen for at gifte sig og dermed forøge det offentlige Udgifter. Men dermed er Spørgsmaalet ikke løst. De Personer, der drejer sig om, vil ofte have sat Børn i Verden udenfor Ægteskab og maaske netop derved have paadraget sig Fattighjælp. Et Forbud imod saadanne Personers Indgaaelse af Ægteskab vil ikke have megen Udsigt til at forhindre, at det fri Forhold fortsættes, og at der i dette fødes flere Børn. Og det vil endda ofte være Tilfældet, at Indgaaelse af et Ægteskab netop vil tilvejebringe den Stabilisering af paagældendes Forhold, der kan faa ham til at tage sig sammen og bestille noget. Og denne Fordel i Forbindelse med Hensynet til de Børn, der ellers vil blive berøvet det Gode at være født i et Ægteskab eller legaliseret ved dette, vejer tungt imod et almindeligt Forbud.

Medens man saaledes ikke har ment at burde opretholde det gældende

Forbud, maa det dog erkendes, at der vil kunne forekomme Tilfælde, hvor det — set fra enhver Synsvinkel — vilde være ønskeligt at hindre en fattigunderstøttets Ægteskab. Man har derfor foreslaaet, at der kan nedlægges Forbud overfor vedkommende Myndighed imod en fattigunderstøttets Indgaaelse af Ægteskab, naar Kommunalbestyrelsen enstemmig vedtaget dette. Med den saaledes begrænsede Regel bortfalder den hidtidige Regel om Brudefolks Pligt til at skaffe Attest om, at de er under vedvarende Forsørgelse, idet det ikke er den understøttedes Sag at attestere, at han maa gifte sig, men Kommunalbestyrelsens at nedlægge et positivt Forbud.

- 5) De Regler, der gælder for Kommunegæld om Supplering af Arbejdsløn og om Rejsehjælp og Hjælp til Udvandring, gælder selvsagt ogsaa, naar det drejer sig om Fattighjælp.

For en Række af de Tilfælde, der efter Nyordningen skal betragtes som Fattighjælp, er der givet særlige Regler om, hvornaar Hjælpen kan kræves eftergivet, for at de borgerlige Rettigheder igen kan indtræde. Som almindelig Regel gældende, hvor andet ikke er bestemt, fastsætter § 321, Stk. 2 og 3, at Fattighjælp kan kræves eftergivet, naar der er forløbet 3 Aar efter Hjælpens Ophør, og at Kommunalbestyrelsen kan eftergive Hjælpen tidligere, dog tidligst efter 1 Aars Forløb, naar Vedtagelsen er enstemmig. Denne almindelige Regel kan saaledes anvendes for de Omraader, der falder ind under Kap. XXIV og XXV, idet der ikke i disse Kapitler findes særlige Regler om Eftergivelse.

Kap. XXIV.

Forsørgelse af arbejdsmodvillige Personer. (§ 322).

I § 317 er der givet en Regel om Indtræden af særlige Retsvirkninger, naar en Person modtager saa stor en Forsørgelse i Form af Kommunegæld, at han maa betragtes som værende under *fuld Forsørgelse*, uden at der lægges afgørende Vægt paa, om Modtagelsen af Hjælp kan anses for selvforskyldt eller ej; og i § 319 er givet en tilsvarende Regel for Personer, der af *selvforskyldte* Grunde har maattet søge Kommunegæld, og for Anvendelsen af denne Bestemmelse er Hjælpens *Størrelse* ikke afgørende.